

שְׁהַמְלֶךְ בְּמִסְבוֹ נְרָדִי נִתַּן רִיזוֹן: יֵגַ צְרוּר הַמִּזְרָח הַדְּרִי לִי בֵּין

זהר שיר השירים

בכל אותן הכתרים^[כ] על זה כתוב בעטרה שעטרה לו אמו, ובשעה שהיא יורש מלך הקדוש שהוא שנקרא בן נחלת אביו ואמו, בכך הוא משתעשע בזה התענוג והדשן, ולמדנו בשעה שמלך העליון הקדוש יושב במעדני מלכים בכתרו, על זה כתוב עד שהמלך במסבו, זה מלך העליון, נרדי נתן ריחו, זה היסוד^[כ] שמוציא ברכות להזדווג זה מלך הקדוש התחתון שנקרא בן בהמטרונה, ואז נשפע ברכות בכל העולמות ונתברכים עליונים ותחתונים: (זוהר חלק ג-סא):

המלכה ומחנותיה מתעטרות למעלה

עוד א"ר אבא **עַד שְׁהַמְלֶךְ בְּמִסְבוֹ נְרָדִי** נִתַּן רִיחוֹ (א, יב): זה הוא מלך העליון, באותו התחברות ודשן של עדן העליון^[כ] בנתיב שהוא הנסתר והנעלם שאינו ידוע נתמלא ממנו [ים הגדול] ומתפשט בנחלים ידועים^[כ] נרדי נתן ריחו, זה ים האחרון שברא עולם התחתון כדמיון שלמעלה, ומעלה ריח טוב למעלה למשול ולעשות, והוא יכול ומושל ומאיר באור העליון, בוא וראה בשעה שזאת הנרד מעלה ריח למעלה^[כ] בכך הכיבות מתקשרת ועולה זאת הנרד להתיחד למעלה, וכל המרכבות הקדושות מעליון ריח להתעטר אצל שלמעלה, וכל אותן המרכבות נקראין עלמות שיר, כמו שכתוב (תהלים מו) על עלמות שיר, והיינו ככתוב ועלמות אין מספר^[כ]

אופניו, תפוחי זהב הן הטעמים והתנועות, במשכיות כסף, אלו הנקודות, דבר דבור על אופניו, שהרי אין תיבה כראוי אלא בשתי אלה, ולפיכך תורי זהב נעשה לך עם נקודת הכסף: (זוהר חדש)

נרדי נתן ריחו לטוב ולמוטב

עַד שְׁהַמְלֶךְ בְּמִסְבוֹ נְרָדִי נִתַּן רִיחוֹ (א, יב): א"ר אבא מקרא זה ביארו החברים, בשעה ש הקדוש ברוך הוא ה' נמצא על הר סיני והי' מוכן ליתן התורה לישראל, נרדי נתן ריחו, ישראל נתנו והעלו ריח טוב שעומד ומגין עליהם לדורי דורות, ואמרו (שמות כד) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע: ד"א **עַד שְׁהַמְלֶךְ בְּמִסְבוֹ**, בעוד שעלה משה לקבל התורה מהקדוש ברוך הוא שנחקקה בשני לוחות אבנים, עזבו ישראל ריח הטוב שהוא שהיה מכתיר עליהם, ואמרו לעגל אלה אלהיך ישראל:

היסוד משפיע שהמלך ישפיע במלכה

עתה נבאר מקרא זה בסוד החכמה, בוא וראה כתוב (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, נהר הזה מתפשט בצדדיו בשעה שמזדווג עמו בזיוג שלם עדן ההוא^[כ] בנתיב שהוא שאינו ידוע למעלה ולמטה, כמו שכתוב (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט, ונמצאים בחיבות שאין נפרשים תמיד זה מזו, בכך יוצאים מעינות ונחלים ומעטרים להמלך הקדוש שנקרא בן

זו זהר

כ. ים הגדול היינו בינה, ים האחרון זו המלכות.

כז. זו השכינה הקדושה.

כח. אלו המדרגות של המלכות ומחנות המלאכים אשר לה.

כג. פי' נהר היינו בינה, עדן היינו חכמה, נתיב היינו דעת.

כד. זה התפארת.

כה. כאן דורש רבי אבא שזה הוא מלך העליון, חכמה, הנקרא אבא.